

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มายากำลังมีการจับจ้องอย่างดีเหนือลูก ดังนั้น อย่าได้ทำความผิดแม้เพียงน้อยนิด เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** คลังสมบัติที่มีค่าใดของพ่อที่เปี่ยมล้นเสมอ? อะไรคือวิธีการที่จะเติมเต็มตนเองจากคลังสมบัติที่มีค่าเหล่านั้น?
- คำตอบ:** คลังสมบัติของพ่อของความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขนั้นเปี่ยมล้นเสมอ หากลูกต้องการความสงบและความสุขที่ถาวร นั้นไม่มีความจำเป็นที่จะเร่งร้อนไปทั่วโน่นไป ความบริสุทธิ์เป็นพื้นฐานของความสงบและความสุข จงกลับมาบริสุทธิ์แล้วคลังสมบัติทั้งหมดของลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยม พ่อมาเพื่อให้ลูกๆ บริสุทธิ์ ท่านนั้นบริสุทธิ์เสมอ
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกห่างจากเรา และจะไม่มีความทุกข์ใด

โอมชานติ ลูกๆ กำลังรับฟังเพลงที่ร้องโดยลูกๆ ดวงวิญญาณของลูกๆ กำลังร้องเพลงนี้ เวลาที่ลูกๆ ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือลูกต้องมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด ชันยาสชี้พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด นั่นเป็นเหมือนกับแม่น้ำคงคากำลังไหลย้อนกลับ พ่ออธิบาย: ลูกทั้งหมดเฝ้าแต่มีสำนึกที่เป็นร่างเป็นเวลาอันยาวนาน เวลาที่ให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกกำลังได้รับคำสอนเหล่านี้เพื่อที่จะกลับบ้าน และแล้ว ในยุคทอง ลูกจะได้รับผลรางวัล เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นี้ ลูกก็เข้าถึงความรู้ของพ่อ และแล้ว ลูกจะเล่นบทบาทของผลรางวัลของความรู้ของลูก ที่นั่น ไม่มีเรื่องของการสำนึกที่เป็นร่างหรือสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในเวลานี้มนุษย์ไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณและพ่อของพวกเขาคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาสับสนอย่างแท้จริง ชันยาสชี้เคยพูดว่า: ท่านและฉันทั้งหมดเป็นพระเจ้า ไม่ว่าที่ใดก็ตาม ที่ฉันมองเห็นเห็นแต่ท่านเท่านั้น ไม่มีประโยชน์ใดๆ ในสิ่งนั้น ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าเป็นศรัทธา (ภาวนา) ของพวกเขา อย่างไรก็ตามไม่ใช่ศรัทธาของทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน ในบ้านเดียวกัน พ่อก็ไม่ได้มีศรัทธาเดียวกันกับลูกๆ ในบางกรณีลูกๆ ก็แม้กระทั่งฆ่าพ่อของพวกเขาเพราะนั่นเป็นความผิดที่สุดทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกๆ ได้กลายเป็นผู้คงคกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ด้วยการกลายเป็นผู้คงคกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองลูกกลายเป็นราชาและราชินี พ่อบอกลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า: จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ คิดว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ กำลังสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ ด้วยการให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก ท่านทำให้ลูกสามารถเปลี่ยนสันสการ์ของลูก เป็นดวงวิญญาณที่น่าสันสการ์ไป ร่างกายจบสิ้นที่นี้ บาบา เวลาที่ฉันจะมีโยคะกับท่านผู้เดียวเท่านั้น สัญญาของลูกจะไม่มีวันขาดตอน อย่างไรก็ตาม จะมีอุปสรรคหลากหลายประเภทเพราะจากความบริสุทธิ์และลูกจะต้องอดทนอย่างมาก ลูกสาวพูดว่า: บาบา ฉันจะอดทนต่อความไม่ยุติธรรมนี้ ในเวลาของความทุกข์ออกมาจากปากของลูกว่า: โอ ราม! โอ พระเจ้า! ลูกจะไม่พูดเช่นนี้ ลูกๆ บราห์มินจดจำบาบา บาบา เมื่อไรลูกจะเป็นอิสระจากความทุกข์นี้? พวกเขาทบทูลูกอย่างมาก นั่นมีอยู่ในเพลงเช่นกัน: ไม่ว่าลูกจะถูกทรมานเพียงไรก็ตาม บาบา ลูกจะไม่มีวันลืมท่าน พวกเราต้องเป็นของบาบา จงเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับท่าน ทั้งหมดนี้เป็นประเด็นของความเข้าใจ วันหนึ่งความไม่ยุติธรรมนี้จะจบสิ้น บางสิ่งต้องอดทน ทั้งหมดนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้ายอย่างมาก มองดูซิ เพลงนี้ได้มีการแต่งไว้ล่วงหน้า แต่ไม่มีใครรู้ความหมายนี้ ราวกับว่าคัมภีร์นั้นเป็นแผ่นเสียง(เพลง)ของลูก ผู้คนพูดว่า: ไม่มีที่อื่นใดที่พวกเขาจะดึงเอาความหมายของเพลงนี้ออกมา เหล่านี้เป็นแผ่นบันทึกภาพยนตร์(เพลง) อย่างไรก็ตาม บาบาได้ให้ทำสิ่งเหล่านี้ขึ้น ลูกๆ ต้องอธิบายกับพวกเขา อย่างแน่นอนที่พวกเราต้องกลับมาบริสุทธิ์ พวกเราต้องทำตามคำสั่งของพ่อ ผู้คนไม่รู้สิ่งใด พวกเขาแม้กระทั่งปะปนชีวากับซากและพูดว่าทั้งสองคือหนึ่งเดียวกัน พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: ฤๅษีเป็นพระเจ้าเช่นกัน เขานั้นคงอยู่เสมอ ที่ใดก็ตามที่ฉันมองไป ฉันเห็นแต่ฤๅษีเท่านั้น ผู้กราบไหว้บูชาเราเด็กก็พูดว่า: ที่ใดก็ตามที่ฉันมองไป ฉันเห็นแต่เราเด๋เท่านั้น สาวกของไสยาบาก็พูดว่า: ที่ใดก็ตามที่ฉันมองไป ฉันเห็นแต่ไสยาบาเท่านั้น นั่นมีความมึนงงอย่างมาก ทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้น นี่เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกพูดว่าเปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้นมาจากไฟบูชายัญของความรู้นี้ พวกเขาพูดว่า: บาบาของลูกได้สร้างไฟบูชายัญเช่นนั้นที่นำมาซึ่งการทำลายล้าง พวกเราพูดว่า: ขอให้มีความสงบและท่านจะนำมาซึ่งการทำลายล้าง นั่นมีชื่อ 'ไฟบูชายัญของความรู้ของรูद्रา' ไฟบูชายัญถูกสร้างขึ้นโดยพรหมณ์เหล่านั้น ลูกๆ บราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารีคือบราห์มิน นักธุรกิจที่ร่ำรวยเหล่านั้นสร้างไฟบูชายัญที่มีขีดจำกัด ไฟบูชายัญของรูद्रาโด่งดังอย่างยิ่งที่นั่น พวกเขาไม่ได้ใช้คำว่า 'ของความรู้' ในสิ่งนั้น นี่คือน้ำไฟบูชายัญของความ

รู้ของรูตรา ลูกจะไม่เรียกไฟฟูชาญของพวกเขาว่าเป็นไฟฟูชาญของความรู้ บาบาอธิบายว่าลักษมีและนารายณ์และราเด และกฤษณะไม่มีความรู้นี้ เพียงด้วยความรู้เท่านั้นที่จะได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส ที่นั่นมีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสอยู่แล้ว นั่นเป็นสวรรค์ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ฟอน่งที่นี้และให้ความรู้แก่ลูกๆบราห์มิน พวกเขาพูดว่า: พวกเขาได้แสดงสารถีนั่งอยู่ในพาหนะ ร่างกายนี้เป็นพาหนะ แต่ละพาหนะมีสารถิ ดวงวิญญาณอยู่ในนั้น ดวงวิญญาณของผู้นั่งอยู่ในพาหนะของผู้นั่ง อย่างไรก็ตาม บาบาพูดว่า: พ่อยืมพาหนะนี้มาใช้ เมื่อมีการเข้าอาคาร ทั้งผู้เช่าและเจ้าของก็อาศัยอยู่ในนั้น ที่นี้ บาบามาเป็นสารถิ พ่อพูดว่า: พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครสามารถพูดเช่นนี้ได้ ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดมีการอธิบายเพื่อการเข้าถึง บาบาของเราทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ทุกวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ด้วยการทำผิดพลาดเพียงหนึ่งคำพูด พวกเขาได้แสดงการอวดตารและได้มีการเขียนชื่อไว้มากมายอย่างยิ่ง เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ใต้ต้นกัลปะอย่างแท้จริง ลูกกำลังศึกษาราชโยคะเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพของราชาและราชินีในอนาคต ที่นี้ มีมหาเศรษฐีและอภิมหาเศรษฐี แต่ทุกสิ่งของพวกเขากำลังจะกลายเป็นผงธุลี ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ฯลฯ ทั้งหมดจะเกิดขึ้นในทันทีทันใด การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย พวกเขาทั้งหมดมีระเบิดมากมาย พวกเขาจะไม่โยนระเบิดเหล่านั้นทิ้งในทะเลเพียงเช่นนั้น นั่นเป็นทรัพย์สินสมบัติของพวกเราที่มีค่าหลายแสนล้าน หากพวกเขาไม่ได้ทำสิ่งเหล่านั้น การทำลายล้างจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? ทุกสิ่งจะถูกเผาและกลายเป็นเถ้าถ่าน ไม่ใช่ว่าผู้คนจะถูกทำร้ายและเผาแต่ทุกข์ทรมาน สิ่งต่างๆเช่นนั้นที่มีการประดิษฐ์คิดค้นขึ้นจะทำให้ผู้คนตายในทันทีทันใด ดังนั้นการก่อตั้งหนึ่งศาสนาและการทำลายล้างศาสนามากมายนั้นชัดเจน สวรรค์ถูกก่อตั้งขึ้นโดยบราห์มา บาบากำลังทำให้ชาวสวรรค์มีค่าทุกคนก้มลงให้กับผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: เวลานั้นจึงกลับมาบริสุทธิ์ ปีกของลูกๆ ดวงวิญญาณได้หักลงไปในเวลานี้ ลูกจะบินได้อย่างไร? มากเท่าที่ลูกเข้าถึงความรู้และโยคะ ตามนั้นเองที่ลูกจะพัฒนาปีกขึ้น การประกาศสิทธิในอาณาจักรไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก สิ่งหลักคือ: นั่นคือดวงวิญญาณและนี่เป็นร่างของนั้น นั่น ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ไม่มีความจำเป็นที่จะเร่งร้อนไปทั่วเพื่อความสงบ พวกเขابอกเรื่องราวของราชินีที่สวมสร้อยคอของเธอแล้วก็มองหาสร้อยคองั้นจากทุกหนแห่ง ลูกคือราชินี ไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าป่าเพื่อความสงบ ที่นี้ เป็นอาณาจักรของมายา ไม่สามารถมีความสงบที่นี้ได้ บ้างพูดว่า: ฉันได้รับความสงบจากผู้นั้นผู้นี้ อย่างไรก็ตาม นั่นคือความสงบและความสุขชั่วคราวเหมือนกับมุลกา เราต้องการความสุขที่ไม่สูญสลาย ลูกๆ ต้องการความสงบที่ถาวร ด้วยความบริสุทธิ์ ลูกสามารถประกาศสิทธิในความสงบและความสุขมากเท่าที่ลูกต้องการ นี่คือคลังสมบัติที่มีค่าของชีพบาบา ผู้เดียวที่บริสุทธิ์เสมอได้มาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ ชันยาสซีเชื่อว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำและบาปนั้นสะสมโดยร่างกาย เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าพ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ พวกเขาจะเข้าใจเมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขาอย่างถูกต้อง: ผู้ที่กำลังสอนคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอย่างแท้จริง ผู้ที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส ท่านพาทุกคนจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส เพียงพ่อเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส ท่านเรียกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส ท่านจะไม่เรียกว่าประทานความตกต่ำ ท่านเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้น ใครทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่อพูดว่า: เมื่อลูกตกลงไปสู่หนทางบาป ราวกับปรากฏตัวขึ้น พวกเขาได้เก็บสัญลักษณ์ขนาดใหญ่ของราเดและกฤษณะในก้อนหินสีดำ พวกเขาได้ให้ชื่อแก่สัญลักษณ์นั้นว่าชัมและซุนดร้า (ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม) ในยุคทองเขาเคยสวยงามและแล้วในยุคเหล็ก มายา ูได้กัดเขาและทำให้เขาน่าเกลียด มองดูว่าพวกเขาได้ย้ายเรื่องราวจากช่วงเวลาหนึ่งไปสู่อีกช่วงเวลาหนึ่งอย่างไร ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับพ่อ ผู้สร้าง หรือสิ่งสร้าง พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: ลูกๆ ให้อยู่อย่างระมัดระวัง มายาเข้มแข็งอย่างยิ่ง ในเวลานี้เธอโตไม่ประธาน เธอไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะทำให้ใครตกลงมา เธอบีบจมูกลูกและทำให้ลูกตกลงมา นี่คือการสนาามรบ เหตุนี้เองبابาจึงพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า: หากลูกต้องการให้ประโยชน์แก่ตนเอง จงกลับมาเป็นดวงวิญญาณ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง สันสการ์ทั้งหมดปรากฏขึ้นเบื้องหน้าลูก นั้นใช้เวลาที่ทำลายบาปของหลายต่อหลายชาติเกิด ความเพียรพยายามของลูกจะดำเนินไปจนถึงเวลาสุดท้าย สิ่งแรกคือการกลับมาเป็นดวงวิญญาณ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ กำลังสอนพวกเราดวงวิญญาณและกำลังทำให้พวกเราทัดเทียมกับตัวท่าน อย่างแน่นอนที่นักกฎหมายจะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นนักกฎหมายเหมือนกับตัวเขา และแล้วทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำ นักกฎหมายบางคนจะหารายได้หลายแสนรูปีจากหนึ่งราย พ่อบอกลูกๆ: เวลานั้นจึงทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อภิมหาเศรษฐีของเวลานี้นั้นทั้งหมดจะกลายเป็นผงธุลี พ่อคือเจ้าแห่งคนจน หน้าทีของผู้ที่ช้องแวงในสนามรบคือการฆ่าหรือถูกฆ่า พวกเขานำสันสการ์เหล่านั้นไปกับพวกเขา ถึงแม้ว่าพวกเขาถือกำเนิดในครอบครัว และแล้วพวกเขาก็ออกไปสู่สงคราม บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดาย มีบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดและเหตุนี้เองโยคะที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเพียงเท่านั้นเองที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มิเช่นนั้นแล้วจะขจัดบาปออกไปจากศีรษะของลูกได้อย่างไรกัน? สำหรับสิ่งนี้ จดจำبابามากเท่าที่จะเป็นไป

ได้ บาบ่า ท่านนั้นแสนจะอ่อนหวาน พ่อพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก อย่าได้ทำผิดพลาดใดๆ มายากำลังเฝ้าดูลูกอย่างแท้จริง ดังนั้น ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือการแข่งไปข้างหน้าของโยคะของสติปัญญา ทุกสิ่งรวมอยู่ในนี้ บาบ่าบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า: หากลูกต้องการให้ประโยชน์แก่ตนเอง ลูกต้องมีโยคะที่ดีมากเพราะลูกจึงจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างยิ่ง พวกเราเป็นลูกๆ ของพระเจ้า พวกเราได้รับมรดกจากพ่อเพื่ออนาคต พวกเราจะไม่ปกครองในยุคเหล็ก พวกเราจะปกครองในยุคทอง การกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมาก ลูกไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกได้เพียงเช่นนั้น จะต้องมีการอดทนต่อการทำร้ายมากมายเช่นกัน ดังนั้นลูกสาวมากมายในบ่วงพันธะก็ถูกทุบตีในที่สุดแล้ว ลูกๆ จะได้รับชัยชนะ ลูกเพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือพลังโยคะที่ซึ่งพ่อเท่านั้นสอนลูกเพียงครั้งเดียวและด้วยสิ่งนั้นลูกจะกลายเป็นนายของทั้งโลก ไม่มีใครอื่นสามารถกลายเป็นเช่นนั้น มีเพียงลักษมีและนารายณ์เท่านั้นผู้ที่ได้มีบทบาทมากที่สุดทั้งละคร มีเรื่องราวของลิงสองตัวที่ต่อสู้กันและแมวก็กินเนยไปจากพวกเขาและกินเนยนั้น พวกเขาได้แสดงเนยในปากของกฤษณะ นั้นไม่มีเรื่องของเนย นั้นเป็นตัวแทนของสวรรค์ เนยของทั้งโลกรวมอยู่ในสิ่งนี้ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกควรจะวิ่งมาจากที่ใดก็ตามเพื่อพบกับพ่อเช่นนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาदा พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นัน ดวงวิญญาณ สารถิ กำลังนั่งในพาหนะนี้ ฝึกฝนสิ่งนี้และกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ แข่งไปข้างหน้าด้วยโยคะของสติปัญญาของลูก
2. กลายเป็นผู้ชนะความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ แม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้ายนี้ อดทนต่อความไม่ยุติธรรมและอย่างแน่อนให้กลับมาริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและมีอารมณ์ที่มีความสุขโดยการรับประทานดิลคุษโทลี (โทลีหัวใจมีความสุข) อย่างสม่ำเสมอ และให้สิ่งนั้นแก่ผู้อื่นด้วย ผู้รับประทานดิลคุษโทลีในเวลาอมฤตทุกวันคงอยู่อย่างมีความสุขตลอดทั้งวันและผู้อื่นจะกลับมามีความสุขเมื่อเห็นพวกเขา ดิลคุษโทลีนี้ทำให้สถานการณ์ใดๆ เป็นเรื่องเล็กน้อย ทำให้ภูเขาเป็นสาลี ดังนั้น มีสำนึกรู้เสมอว่าลูกคือผู้ที่รับประทานดิลคุษโทลีและให้สิ่งนั้นแก่ผู้อื่นด้วย แม้กระทั่งในสถานการณ์ที่ทำให้ลูกร้องไห้ ให้จิตใจของลูกอยู่อย่างมีความสุขเสมอและแล้วลูกจะเรียกว่าเป็นผู้ที่มีอารมณ์ของความสุข และแล้วงานรับใช้เฝ้าแต่เกิดขึ้นผ่านใบหน้าของลูก ใบหน้าของลูกจะเปิดเผยบุคลิกภาพของความรู้

คติพจน์: ผู้ที่มีทุกความคิดที่ให้แรงบันดาลใจให้กับผู้อื่นมากมายที่จะยกระดับชีวิตของพวกเขาให้สูงส่งคือดวงวิญญาณบุญ

*** โอม ชานติ ***